

РЕШЕНИЕ

№ 4202

гр. София, 24.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 11.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **11447** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба вх. № 26639 от 08.11.2012 г. и вх. № 28555 от 29.11.2012 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от Т. Й. Т., ЕГН [ЕГН] чрез адв. Ж. Д. от САК и със съдебен адрес [населено място], [улица], търговски дом, ет.4, офис 10 срещу Заповед рег. № 480 от 31.10.2012 г., издадена от началник сектор „ДП” при 03 РУП – СДВР, с която на основание чл. 224, ал.2, т.1 и т.2, вр. ал.1 от ЗМВР, чл. 226, ал.1, т.3 от ЗМВР във връзка с чл. 227, ал.1, т. 11 от ППЗМВР ѝ е наложено дисциплинарно наказание „ПОРИЦАНИЕ” за срок от 6 месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

В жалбата е посочено, че оспореният административен акт е незаконосъобразен. Излагат се доводи, че не е извършено посоченото в заповедта дисциплинарно нарушение. Твърди се, че според наказващия орган и ръководството на 03 РУП – СДВР, явяването в качеството на свидетел по съдебно производство без изрично връчена призовка е незадължително. Инвокират се и съображения за неоснователност на акта, тъй като дисциплинарно – наказващият орган необоснова е приел, че дадените от жалбоподателката обяснения са „Неаргументирани и необосновани, липсват доказателства за обективни причини, оправдаващи действията” ѝ. Моли се съда да отмени наложеното дисциплинарно наказание. В хода на съдебното производство жалбоподателката редовно призована не се явява, представлява се от адв. Д., която поддържа жалбата, моли да бъде уважена, депозира

писмено становище и претендира сторените съдебно – деловодни разноски.

Ответникът – началник сектор „ДП” при 03 РУП - СДВР, редовно призован не се явява, представлява се от юрк. С. и юрк. Б., които оспорват жалбата като неоснователна и недоказана, и претендират юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката Т. Й. Т. към датата на издаване на обжалваната заповед заема младши разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления” в сектор „Досъдебно производство” при 03 РУП – СДВР.

Дисциплинарното производство е започнало по повод докладна записка с рег. № 39682 от 15.10.2012 г. по описа на 03 РУП – СДВР, относно неуплатняване на работно време, изготвена от началник група „Р.” Ст. Я.. Въз основа на нея е изготвена докладна записка рег. № 39686 без дата, изготвена от началник С”ДП” главен инспектор Ат. П. и е адресирана до началника на 03 РУП – СДВР. Върху нея е са поставени две резолюции „за проверка от г-н П., доклад, мерки и срок от 5 дни” и „за изпълнение от Я. в срока”. Двете резолюции са с дата 15.10.2012 г. и подпис.

В хода на проверката са събрани сведения от гл. Инспектор И. Ж. П. – началник група „ТП” – К. поляна при 03 РУП – СДВР с рег. № 39794 от 16.10.2012 г. и от Ч. Ж. – разследващ полицай, група „КП” при 03 РУП – СДВР, категория Г с рег. № 39946 от 17.10.2012 г.

На 16.10.2012 г. в 16,37 часа на жалбоподателката е връчена Покана за даване на писмени обяснения с рег. № 39846 от 16.10.2012 г., отправена от ст. Инспектор С. А. Я. – К.. На 17.10.2012 г. Т. Т. е депозирила обяснение с рег. № 40040, към което са приложени – Призовка за страна, в случая – свидетел, по адм. дело № 4428/12 за 15.10.2012 г. по описа на АССГ и Епикриза, издадена от УМБАЛСП [фирма], КГСХ. От съдържанието на призовката е видно, че свидетелката по делото е напуснала съдебната зала на 15.10.2012 г.

На 18.10.2012 г. жалбоподателката е била изслушана от началник група „Разследване на криминални престъпления”, за което е изготвен протокол относно изслушване на служител, извършил дисциплинарно нарушение с рег. № 40254 от 18.10.2012 г. по описа на 03 РУП – СДВР. В заключение началник група „Р.” е изготвил Справка с рег. № 40738 от 23.10.2012 г., относно извършена проверка по повод нарушение на служебната дисциплина от държавен служител на 03 РУП – СДВР, с която е предложено на жалбоподателката на основание чл. 224, ал.2, т.1 и т.2 вр. ал.1 от ЗМВР за „неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР и издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник – министрите и главния секретар и на преките ръководители” неизпълнение на служебни задължения” във връзка с чл.227, ал.1, т. 11 от ППЗМВР „неизпълнение на служебни задължения и заповеди” и на основание чл. 227, ал.2 от ППЗМВР да бъде наложено дисциплинарно наказание „ПОРИЦАНИЕ” за срок от 6 месеца. На 24.10.2012 г. Т. Т. е запозната с тази справка.

На 31.10.2012 г. с рег. № 480, началникът на сектор „ДП” при 03 РУП – СДВР е издал оспорената заповед, в която е описано следното от фактическа страна, а именно, че на 15.10.2012 г. около 10,30 часа разследващ полицай Ч. Ж. – служител в група „Р.” към С”ДП” при 03 РУП – СДВР, уведомил прекия си ръководител старши инспектор Я., че ще напусне работното си място в сградата на 03 РУП – СДВР, в рамките на

регламентираното работно време, за да се яви в качеството си на свидетел по адм. дело в Административен съд – София град, насрочено за 11,30 часа. След уведомяването Ж. тръгнал към съда заедно с Т. Т., която била допусната като свидетел по същото дело (адм.дело №4428/2012 по описа на АССГ). До пристигане в сградата на съда, жалбоподателката била споделила, че не е уведомила преките си ръководители ст. Инспектор С. Я. и гл. Инспектор А. П., че напуска работното си място, без да е коментирала повода за това. Около 11,45 часа пред съответната зала гл. инспектор И. П. – началник група „ТП” при 03 РУП – СДВР, редовно призован по надлежния ред по същото адм. дело чрез група „Човешки ресурси” при 03 РУП – СДВР, се срещнал с жалбоподателката. Около 12,35 часа Т. била повикана в залата, където била изслушана от състава на съда, след което същата била освободена в 13,00 часа – видно от представената призовка. От обясненията на жалбоподателката, дисциплинарно наказващият орган е установил, че призовката е издадена от служител на АССГ, вместо удостоверение, след провеждане на съдебното заседание и е била получена от нея на 17.10.2012 г. От тези обстоятелства е направен извод, че Т. е свидетелствала „при режим на довеждане от защита”, а не след като е била надлежно призована от съда, т.е. неявяването ѝ в съдебно заседание, не би довело до налагане на санкция – „глоба” от съда, тъй като същата не е била редовно призована. По тези съображения е направен извода, че младши разследващ полицай Т. Т. своеволно, без да поиска разрешение от прекия си началник ст. инспектор С. А. Я. – К. – началник група „Р.” в С „ДП” при 03 РУП – СДВР, и/или гл. Инспектор А. М. П. – началник на С”ДП” при 03 РУП – СДВР, е напуснала работното си място – сградата на 03 РУП – СДВР в 11,045 часа на 15.10.2012 г., за изпълнение на нейни лични ангажименти и се е върнала на работното си място в 14,20 часа, на същата дата.

Дисциплинарно наказващият орган предвид горното и на база цялостното поведение на Т. Т. по време на службата ѝ, както и че не ѝ е налагано дисциплинарно наказание, и, че е награждавана веднъж с „писмена похвала” и на основание чл. 224, ал.2, т.1 и т.2 вр. Ал.1 от ЗМВР „неизпълнение на разпоредбите на този закон и издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник – министрите и главния секретар и на преките ръководители” и „неизпълнение на служебните задължения”; чл. 226, ал.1, т.3 от ЗМВР (порицание) във връзка с чл. 227, ал.1, т.11 (неизпълнение на служебни задължения или на заповеди) от ППЗМВР, и е наложил дисциплинарно наказание „ПОРИЦАНИЕ” за срок от 6 месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените писмени документи, депозираните с жалбата и административната преписка, както и допълнително събраните и изискани от страна на съда.

По искане на процесуалния представител на жалбоподателката са събирани и гласни доказателства, чрез разпита на свидетелите И. П. и Ч. Ж.. От техните разпити се установява следното: св. Ж. потвърждава изнесеното от жалбоподателката в дадените от нея обяснения в хода на дисциплинарното производство, а именно, че през м. 10.2012 г. е бил помолен от нея да съобщи на прекия им ръководител, че двамата са призовавани като свидетели по делото на С. Д. Ж. няма ясен спомен дали е изпълнил молбата на Т., тъй като между него и прекия му ръководител бил възникнал спор дали е редовно призован или не за съдебното дело. Св. П. заявява, че е бил призован по служебния телефон да се яви на делото на С. Д. в АССГ по молба на колегите от столичната дирекция. Когато пристигнал пред залата, заварил св. Ж. и

жалбоподателката. Настоящият съдебен състав изцяло кредитира свидетелските показания и на двамата изслушани свидетели.

При така установената фактическа обстановка Административен съд – София град направи следните правно изводи:

Видно от отбелязването върху оспорената заповед, същата е връчена на адресата си на 31.10.2012 г., а депозирането на жалбата е направено пред Административен съд – София град на 08.11.2012 г. Следователно е спазен 14 дневния срок от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основание по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно – производствените правила и материално – правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

По делото не се спори, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 228, т. 4 от ЗМВР, съгласно приетите служебна бележка и кадрова справка от началник група „ЧР” – 03 – то РУП – СДВР.

Съдът, след като извърши проверка на оспорения административен акт по реда на чл. 146 АПК, констатира, че същият е издаден при съществено нарушение на производствените правила, при неправилно приложение на материалния закон и не на последно място същата не е мотивирана.

По силата на чл. 231 от ЗМВР дисциплинарните нарушения извън посочените в чл. 227, ал. 1 и редът за налагане и изпълнение на дисциплинарните наказания се урежда в правилника за прилагане на закона. В настоящия случай твърдяното извършено дисциплинарно нарушение от жалбоподателката не е от категорията на тежките, поради които производство се е развило по реда на Глава Шеста „Дисциплинарно производство” на Правилника за приложение на ЗМВР.

Производството е започнало при спазване изискването на чл. 231, ал.1 от ППЗМВР, като е образувано по повод докладна записка относно неуплатняване на работното време на 15.10.2012 г. от жалбоподателката, тъй като в качеството ѝ на свидетел в режим на довеждане по адм. дело по описа на АССГ и посещение при майка ѝ в УМБАЛСП [фирма], напуснала работното си място без да уведоми прекия ръководител.

На основание чл. 231, ал.2 от ППЗМВР е извършена проверка, която е приключила с издаването на Справка рег. № 40738 от 23.10.2012 г., изготвена от началник група „Р.” при 03 – то РУП – СДВР, която е изслушала преди това държавния служител.

Спазена е и процедурата по чл. 237, ал.3 от ППЗМВР, тъй като жалбоподателката е представила по случая обяснение рег. № 40040 от 17.10.2012 г., с отбелязване върху нея – „запознат”, дата и подпис на началник С”ДП”, независимо че не е отправяна специална покана до наказаното лице за неговото изслушване, по смисъла на ал. 4 от същата норма.

Въз основа на горното е издадена обжалваната заповед, в която изрично е посочено, че на основание чл. 224, ал.2, т.1 и т.2 вр. Ал.1,вр. чл. 226, ал.1, т.3 от ЗМВР във връзка с чл. 227, ал.1, т.11 от ППЗМВР на жалбоподателката Т. е наложено дисциплинарното наказание „Порицание” за срок от 6 месеца.

Настоящият съдебен състав след като съобрази с нормата на чл. 246 от ППЗМВР относно съдържание на писмената заповед, с която се налага дисциплинарно

наказание, намира, че оспорваната в настоящето производство е немотивирана и несъответстваща със събраните в хода на назначената проверка писмени доказателства. В оспорения административен акт са изписани единствено и само текстовете на посочените като нарушени правни норми, но липсват данни кои точно актове са нарушени. Следователно е ограничено правото на държавния служител да разбере какво точно е нарушил, за да вземе пълноценно участие в дисциплинарното производство, както и да формира своята защита. В тази връзка е необходимо да се посочи, че съдът служебно е изискал заповед рег. № 3 – 18169 от 26.10.2009 г. относно разпределението на работното време и реда за отчитане и компенсиране на положения извънреден труд извън редовното работно време на държавните служители от 01 – 09 РУ – СДВР, издадена от директора на СДВР. Същата не следва да бъде обсъждана в настоящия съдебен акт, тъй като съдът ще излезе от предмета на спора и ще иземе функциите на дисциплинарно наказващия орган.

От мотивите на оспорения административен акт се установява, че наложеното дисциплинарно наказание е свързано единствено и само с обстоятелството, че жалбоподателката се е явила в качеството на свидетел по адм. дело № 4428 по описа за 2012 г. на АССГ без да уведоми прекия си ръководител, без да е обсъждан факта, че за времето от 13,00 часа до 14,20 ч на 15.10.2012 г. е била на свиждане при нейната майка.

При издаването на заповедта не са изложени доводи защо не е кредитирано даденото сведение от Ч. Ж. с рег. № 39946 от 17.10.2012 г., в което изрично е заявил, че е бил помолен от жалбоподателката да уведоми прекия началник за излизането ѝ, каквато била практиката в РУП, а вместо това същите са пресъздадени едностранно с цел налагането на дисциплинарно наказание на Т.. Тези обстоятелства са посочени и при разпита на свидетеля, поради което същите се кредитират от настоящия съдебен състав. Твърдението за установената практика в 03 РУП за начина на уведомяване, не бе опровергано от ответника в хода на съдебното производство. Поради което следва изводът, че Т. Т. съобразявайки се с обстоятелството, че при напускане сградата на 03 РУП- СДВР, държавните служители, работещи там уведомяват съответните ръководители или самостоятелно или чрез изпращането на представител, когато напускането касае повече от един служител. В случая жалбоподателката е помолила св. Ж., но същият не е уведомил началник група „РПК”, т.е. същата не следва да търпи неблагоприятни последици от поведението на свидетеля.

Независимо от горното, настоящият съдебен състав намира, че изложените аргументи във връзка с участието на Т. Т. в качеството на свидетел по адм.дело № 4428/12 по описа на АССГ, както и дали същата е била редовно призована или не за съдебното заседание са извън компетентността на дисциплинарно наказващия орган. Това е така, защото видно от приетите по делото протокол от 25.06.2012 г. по адм. Дело № 4428/2012 г.на жалбоподателя по него са били допуснати двама свидетели в режим на довеждане, като е даден 7 дневен срок от съдебното заседание с писмена молба да бъдат посочени имената им, както и обстоятелствата, които ще се установяват с техните разпити. На ответника по това дело – началник сектор „досъдебно производство” при 03 – то РУП – СДВР, също е допуснат един свидетел при същия режим на призоваване. На 08.10.2012 г. жалбоподателят по адм. дело № 4428/2012 г. по описа на АССГ е депозирал молба, в която е посочил имената на допуснатите свидетели и обстоятелствата, които ще установяват. Съгласно протокола от о.с.з. на 15.10.2012 г. Т. Т. се е явила на датата, за която е била призована и е била разпитана.

На същата е издадена призовка, която удостоверява участието ѝ по делото.

На следващо място, че от действията на ответника се установява двоен стандарт по отношение на призованите лица за 15.10.2012 г. по адм. дело № 4428/2012 г. по описа на АССГ. От една страна приема, че призоваването на св. И. П. по служебния телефон е редовно призоваване, независимо, че лицето е в режим на довеждане, а от друга страна приема същия режим за нередовно призоваване по отношение на Т..

Същият не приема представената от жалбоподателката призовка, защото според него било необходимо да представи удостоверение. Тези изводи на ответника не намират никаква опора в ГПК, защото по неговия смисъл призовката за участие в съдебно производство има качеството на официален удостоверителен документ и като такъв се ползва със съответната задължителна сила и стойност.

Съгласно чл. 217, ал.1 от ЗМВР за разследващи полицаи са назначават след конкурс лица, които отговарят на изискванията за постъпване на служба в МВР по чл. 179 и имат висше юридическо образование или бакалавърска степен от А. на МВР. Следователно това са държавни служители, които притежават специални знания в областта на правото, за които следва да е известно, че съдебното производство, развиващо се по реда на АПК в неуредения случай по силата на чл. 144 от АПК препраща към правилата уредени в ГПК. Именно там в чл.169, ал. 3 от ГПК изрично е посочено, че страните могат да доведат свидетелите без призоваване от страна на съда. Това довеждане се счита за редовно призоваване и в случай че страната не доведе допуснатият ѝ свидетел и стане причина за отлагане на делото, търпи съответната съдебна санкция.

По тези съображения, настоящият съдебен състав на Административен съд – София град намира жалбата на Т. Й. Т., младши разследващ полицай в група „Р.“ към С”ДП” при 03 – то РУП - СДВР за основателна, поради което Заповед рег. № 480 от 31.10.2012 г. на началник сектор „Досъдебно производство” при 03 – то РУП – СДВР следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

С оглед изхода на спора и като взе предвид направеното искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателката за присъждане сторените съдебно деловодни разноски, за които е представен списък по реда на чл. 80 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, в размер на 470 (четиристотни и седемдесет) лева, включващи – 10 лева държавна такса, 60 лева – разноски за призоваване на свидетелите по делото и 400 лева адвокатски хонорар.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Тедора Й. Т., ЕГН [ЕГН], Заповед рег. № 480 от 31.10.2012 г. на началник сектор „досъдебно производство” при 03 – то РУП - СДВР, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание “порицание” за срок от 6 (шест) месеца.

ОСЪЖДА началник сектор „досъдебно производство” при 03 – то РУП – СДВР да заплати от бюджета на Столична дирекция на вътрешните работи

сторените от Т. Й. Т. съдебно – деловодни разноси в размер на 470 (четирисотин и седемдесет) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: